

Ik heb een wandeling gemaakt (Yke de Boer).

Omdat je niet door de kasteeltuin van Neubourg in Gulpen mag wandelen, maken we onze wandeling vaak buitenom. Langs de afrastering. Je krijgt dan een beetje een dierentuin gevoel. Want als het van herfst tot aan het voorjaar nog niet groen is, dan kun je je verlekken aan de fraaie oude bomen die je midden in het park kunt zien. Mijn favoriet is een grote oude beuk met prachtige zijtakken die al vlak boven de grond beginnen, niet zo'n opgeknipt exemplaar maar een echte oerboom. Toen de gravin nog op het kasteel woonde, zijn we gewoon via de hoofdingang een keer naar binnen gewandeld, de binnenplaats op, zagen of hoorden niemand, zijn doorgewandeld en hebben toen uitgebreid het hele park bekeken..... en gefotografeerd. Ik heb dus foto's van die schitterende boom.

De dag voor de "grote storm" in het begin dit jaar maakten we ook weer die wandeling buitenom. Hier in het zuiden waaide het toen al stevig. Opeens doken we in elkaar, want we hoorden vlakbij een geweldig gekraak, duidelijk het geluid van een vallende boom, ook al heb je dat geluid nog

nooit gehoord. Dat is zo hard dat het lijkt alsof die boom vlak achter je rug omstort. En het was geen kleintje die omgevallen was. Midden in het park, een grote beuk tegen de vlakke, in zijn val takken van de buurboom afkrakend. Maar het was niet DE beuk, die stond nog fier overeind.

Aan de achterkant van het park was een stukje van de afrostering doorgeknipt of naar

beneden getrapt. Meteen achter de bankjes die daar staan. Daar zitten we in het voorjaar regelmatig naar de timmerende spechten te luisteren. Geen probleem om daar over de omheining te stappen. Wel een beetje angstig tussen al die grote en oude bomen door te lopen. Wie garandeert me dat er geen tweede omvalt? Toch wilden we even dicht bij de patiënt kijken. Raar gevoel als je er zo dicht bij staat. Net

stond ie nog. Wat lijkt ie groot zo. Deed me denken aan een liedje van de Duitse zangeres Alexandra: "Mein Freund der Baum ist tot".

Zouden bomen ook gevoel hebben, vraag je je op zo'n moment onwillekeurig af. Zielig, waarom juist deze boom, want zo te zien was ie nog in de volle bloei van zijn leven. Anders dan de bomen aan het paadje van het kasteel naar Euverem. Daar staan een paar grote eiken, die gewoon dood zijn. Maar ze staan nog. En bieden waarschijnlijk onderdak aan talloze insecten. Die weer als voedsel dienen voor talloze vogels.

Maar deze midden in het park ligt daar hulpeloos met zijn wortels in de lucht. Geen schijn van kans. Ook al zullen in het voorjaar misschien toch nog wat blaadjes een poging doen. Klaar voor de kettingzaag. Ik hoop dat er nog goed meubelhout van gemaakt zal worden.

